

Budapestre vonatkozó ujságcikke

Osztályozás

351.78

Szerző:

Cím: Tömegesen tűnnek el a fiatal leányok

Hely

Idő

"1921"

Személy

Forrás:

Igazság

Helyszám

Bp.
(Hely)

1921 III 16
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Tömegesen tűnnek el a fiatal leányok

— Munkában a leánykereskedők —

(Az Igazság tudósítása.) A rendőri krónika naponta jelenti, hogy ez vagy az az egyén, de főbbnyire leányok tűnnek el. A főkapitányságon van egy osztály, mely az eltűnési esetekkel foglalkozik, de sajnos, csak kivételes esetekben tud eredményt elérni. Nehéz is ezekben az ügyekben nyomozni. Aki eltűnni akar, rendszerint úgy rendezkedik, hogy nyomára ne lehessen jutni. Önkényes eltűnési esetekben a nyomozás rendszerint meddő marad. Csak szokásos esetekben, mikor a hatóság bizonyos nyomot kap, lehetséges az eltűnt egyének tartózkodási helyét kipuhatolni.

Az eltűnési esetek legtöbb esetben nem tragikusak. A bejelentett eseteknek nagy százaléka minden rendőrségi közbelépés nélkül tisztázódik. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy hisztérikus nők a legesekélyebb ok miatt otthagyták családi otthonukat, a szülőket, férjüket, gyermeküket. De amint fölzaklatot idegeik lecsendesedik, bocsánatkérések között térnek haza. Vannak nők, akik eltűnési mániában szenvednek, akik gyakran ismétlik a távozásnak ezt a módját, mint az álomkórosok bolyonganak az utcán, de mihelyt észreternek, restelik a dolgot és keresik a hazatérést. Elmebeteg nők számaránya vajmi csekély.

Komolyszamba vehető a fiatal lányok eltűnése, akiknek a száma évente sok-sok százra rug. Békeidőben, mikor az utazás nagyon könnyű volt utlevél kényszer alig állt fenn. A leánykereskedők, akik árúikat a fiatal tapasztalatlan lányok közül válogatják — és sajnos a mi országunk volt, mely a külföldre és a tengerentúli örömtanyákra is sok ezer és ezer tapasztalatlan fiatal lányt szállított — egyrészt

a Balkán államokba, de főként Délamerikába hurcolták áldozatukat, és pedig oly tömegesen, hogy az oceaniumi államokban a perditákat „hungaróknak” nevezték el. A mi kultúránkról kevesen tudtak, de annál többet a hungarókról.

Hiábavaló volt a leánykereskedelem elleni liga, a leánykereskedők nemzetközi szervezetét nem lehetett áttörni, ezek nagy összegek felett rendelkeztek. Alutakom csempészték ki a szerencsétlen áldozatokat és sok ezer és ezer magyar leány pusztult el, akik itthagyták az országot, mert elhitték, hogy kint a külföldön jobban fizetik a munkásnőket, a nevelőnőt, a kis artizánót, táncosnőt. Elpusztultak, nyomtalanul eltűntek a bűnös szerelem ferdejében.

A háboruban felállított határzár, amely ma is fennáll, erősen csökkentette a „leánykivitel”-t, de teljesen nem tudta eltüntetni. Csak szörványos esetekben bukkannak fel a nemzetközi leánykereskedők ügynökei, aránytalanul drágább is az utazás, veszélyesebb, körülményesebb, de így is kifizetődik.

Sok családi tragédia, az egyik vagy másik fél eltűnésével nyer gyököres megoldást. A férj ráun feleségére, nem tud megszabadulni tőle, a válás sem lehetősége és eltűnik, hogy megszabadulhasson hitvestársától. A gazdagok természetesen nem így oldják meg a kérdést, de a munkáscsaládokban ez az

elintézés módja. Eltűnnek most lányok hazulról, mert az otthon rettenetes nyomora, sivársága, a csábításnak ezer és ezer eszköze, amellyel a főváros aszfaltján találkozik, megfosztja erkölcsi érzékétől.

A rendőrség statisztikai kimutatása szerint havonta átlag 2-300 leány tűnik el.

A legtöbb esetben sikerül kinyomozni ezeknek hollétét. Lezüllenek, a szülőházba való visszatéréstől irtóznak és a nagy nyomorban küzdő szülők boldogok legtöbb esetben, hogy erről a gyerekről nem kell gondoskodniok. De bűnözési hajlamok is játszanak közre. Csak vissza kell emlékezni a cinkotai Kiss Béla esetre, aki több, mint egy évtized óta egyik nőt a másik után küldött a másvilágra, kifosztotta őket házassági ürügy ígérete alatt, keservesen megtakarított pénzükből. Ilyen kegyetlen brutalitással, mint Kiss, sok esetben dolgoznak a házasságszédelgők, akik közül sokan, hogy megszabaduljanak rászédett áldozataiktól, illetve a bűnügyi következményektől, a léprecsalt szerencsétleneket elteszik láb alól. De a legtöbb esetben a szerelem rovására kell elkönyvelni az eltűnteknek hosszú névsorát.

A férfinevből aránytalanul kevesebben tűnnek el. Kivételes esetekben családi bajok kergetik őket a távolba, többnyire a büntetéstől való félelem miatt tűnnek el nyomtalanul, vagy pedig bűnös kezeknek esnek áldozatul.

Az utóbbi időben ugylátszik a leánykereskedők élénkben működnek, mint az utóbbi esztendőben, ezt a feltevésünket bizonyítja a következő rendőri hír:

A rendőrségre az utóbbi időben igen sok bejelentés érkezett, eltűnt fiatal leányokról. A rendőrségi nyomozás megállapította, hogy a leányokat elcsalják,

még pedig a kapott személyleírás szerint igen sokszor szerepelt mint kerítőnő egy fiatal cigányos külsejű leány, aki az elcsalt leányoknak jó életmódot és drága ruhákat ígért. Többnyire munkásleányok tűnnek el ilyen módon hazulról, még pedig csaknem kivétel nélkül fiatal koruk. Azt is megállapította a nyomozás, hogy a leányokat egy környékbeli községbe csalják és onnan tűnnek el. A rendőrségi nyomozás most olyan leányokat kutat, akikhez a kerítők hozzáférték, de akiknek elcsalásása nem sikerült. Ilyen módon esetleg sikerül nyomára jutni azoknak, akik a leányok megszöktetésével foglalkoznak.

Tegnap Hollinger Károlyné Légszesz-utcai lakos feljelentést tett a rendőrségen, hogy 13 éves leánya eltűnt. A leány azonban hamarosan megkerült és a nyomozás megállapította, hogy a kisleányt egy másik fiatalkoru leány csalta el a fentiekhez hasonló ígéretekkel hazulról és a nyugati pályaudvarra vitte, ahol egy urral szándékozott találkozni. A férfi azonban a találkán nem jelent meg s a leányok reggelig a pályaudvaron voltak, ahonnan azután Hollingerné lánya, megurva a dolgot, hazament. A másik leányt előállították a főkapitányságra.